

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612210929
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612210929.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Renáty Gavalcovej v právnej veci navrhovateľa: Slovenská sporiteľňa a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpená advokátom: JUDr. Peter Kvasňanský, AK so sídlom Hattalova 12/C, Bratislava, proti odporcom: 1. T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXXX/XX, X., 2. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, zastúpená advokátom: JUDr. Ján Pekár, AK so sídlom Potočná 191/39, Skalica, o zaplatenie sumy 4.357,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne 2/ proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 11C/20/2013-102 zo dňa 21. augusta 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k odporkyni 2/ a v závislom výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa zaviazal odporcov 1/ a 2/ zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 2.625,45 eur, 11,75 % riadny úrok ročne zo sumy 2.625,45 eur od 21.09.2009 do zaplatenia, 8 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.625,45 eur od 21.09.2009 do zaplatenia, poplatky 2,99 eur a trovy konania v sume 53,51 eur všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, keď o náhrade trov konania rozhodol tak, že odporcovia 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 220,48 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku právnemu zástupcovi navrhovateľa a vo zvyšku súd návrhu zamietol.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 2, § 3, § 4 zák. č. 258/2001 Z.z., § 101, § 103, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že na základe vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba bola podaná dôvodne iba v časti 2.625,45 eur. Medzi navrhovateľom a odporcami 1/ a 2/ došlo dňa 21.9.2006 k uzatvoreniu Zmluvy o splátkovom úvere č. 0252908568, na základe ktorej poskytol navrhovateľ ako banka odporcom ako dlžníkom splátkový úver vo výške 4.979,08 eur (150.000,- Sk) a tí sa zaviazali splatiť ho aj spolu s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach od 20.10.2006 do 20.8.2011 vo výške 114,15 eur (3.439,- Sk). Dlžnú sumu však uhradili len čiastočne a preto ich navrhovateľ po uplynutí konečnej splatnosti dlhu, t.j. 20.8.2011, vyzval na uhradenie celej dlžnej sumy. Odporkyňa 2/ nesúhlasila s podanou žalobou a namietala oprávnenosť podanej žaloby voči svojej osobe, nakoľko v rámci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo uznesením Okresného súdu Senica č.k. 11C/270/2009-53 zo dňa 11.1.2011 bezpodielové spoluvlastníctvo odporcov 1/ a 2/ vyporiadané tak, že súd všetky aktíva i pasíva, vrátane žalovanej pohľadávky prikázal do vlastníctva odporcu 1/. Súd sa však stotožnil s tvrdením navrhovateľa, že hoci došlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva odporcov uvedeným spôsobom, Zmluvu o úvere uzatvárali ako spoludlžníci a ich prípadná dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, hoci i schválená súdom,

nemá voči navrhovateľovi (veriteľovi) ako tretej osobe žiadne právne účinky. V predmetnom konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov došlo k úprave vzájomných práv a povinností len medzi odporcami, nie však aj k úprave práv a povinností vo vzťahu k tretím osobám, nakoľko tieto by potom rovnako museli byť i účastníkmi konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. S poukazom na námietku premlčania vznesenú právnym zástupcom odporkyne 2/ vyvodil súd ten právny záver, že nárok navrhovateľa uplatnený v tomto konaní je čiastočne premlčaný. Súd dospel k záveru, že hoci Zmluva o splátkovom úvere bola uzatvorená ako zmluva o úvere v zmysle § 497 a nasledovných Obchodného zákonníka, odporcovia ju uzatvorili ako spotrebiteľia a preto sa na daný zmluvný vzťah vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník stojí na princípe premlčania so všeobecnou trojročnou premlčacou dobou. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Súd mal preukázané, že navrhovateľ si právo na zaplatenie dlžnej sumy uplatnil žalobou doručenou súdu dňa 15.10.2012. Keďže premlčacia doba je podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka tri roky a pre každú zo splátok začína plynúť samostatne, uplatnený nárok v časti splátok splatných do 15.10.2009 sa stal premlčaným a preto ho v predmetnom súdnom konaní nebolo možné priznať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh navrhovateľa v predmetnej časti zamietol a navrhovateľovi priznal právo na zaplatenie splátok splatných od 20.10.2009 (nakoľko jednotlivé splátky boli splatné vždy k 20-temu dňu toho ktorého mesiaca) až po konečnú splatnosť, teda do 20.8.2011, t.j. 23 splátok (23 x 114,15 eur = 2.625,45 eur). Odporcovia sú okrem istiny povinní zaplatiť navrhovateľovi aj dohodnuté riadne úroky z úveru vo výške 11,75 % ročne z priznanej sumy 2.625,45 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, ktoré si navrhovateľ uplatnil v súlade s riadnymi úrokmi, ktoré si zmluvné strany dohodli v Zmluve o splátkovom úvere. Vzhľadom k tomu, že odporcovia sa dostali do omeškania dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok, súd priznal navrhovateľovi úroky z omeškania tak, ako si ich uplatnil vo svojej žalobe, vo výške 8 % ročne a to z priznanej sumy 2.625,45 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, ktoré sú uplatnené v súlade s Nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2. O.s.p. a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu. Pôvodne žalovaná suma bola 4.357,49 eur, súd však priznal len 2.625,45 eur čo je 60,25 %, rozdiel je 39,75 %. Celkový úspech navrhovateľa je teda 20,50 % (60,25-39,75). Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu v sume 261 eur a z trov právneho zastúpenia v sume 1.075,51 eur, určené podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za štyri úkony právnej pomoci (t.j. prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie, účasť na pojednávaní dňa 7.5.2013 a dňa 12.6.2013), t.j. 4 x 160,99 eur s DPH 32,19 eur, 2 x paušál po 7,63 eur a 2 x paušál po 7,81 eur + 20 % DPH, t.j. spolu 809,76 eur. Právny zástupca žalobcu si ďalej uplatnil cestovnú náhradu podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách za pracovnú cestu Bratislava - Senica a späť v dňoch 7.5.2013 a 12.6.2013, a to v sume 47,18 eur (180 km x 5,8 l/100 km x 1,364 eur/l) + 20 % DPH a v sume 47,19 eur (180 km x 5,8 l/100 km x 1,365 eur/l) + 20 % DPH, spolu cestovné náhrady 113,23 eur. Právny zástupca žalobcu si taktiež uplatnil i náhradu za stratu času a to za účasť na pojednávaní dňa 7.5.2013, a to za 2,5 hodiny (1 polhodina x 12,71 eur) + 20 % DPH a dňa 12.6.2013, a to za 2,5 hodiny (1 polhodina x 12,71 eur) + 20 % DPH, celkovo v sume 152,52 eur. Keďže celkový úspech navrhovateľa je 20,50 % súd priznal navrhovateľovi náhradu za zaplatený súdny poplatok v sume 53,51 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 220,48 eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa 2/, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu voči nej zamietnuť. Uviedla, že aj naďalej trvá na tom, že na zaplatenie sumy 2.625,45 eur s príslušenstvom mal byť zaviazaný iba odporca 1/, nakoľko už o tomto záväzku odporcov 1/ a 2/ voči bolo rozhodnuté uznesením Okresného súdu Senica, sp. zn. 11Co/207/2010 zo dňa 11.01.2011, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.01.2011. V tomto uznesení je jednoznačne uvedené, že do vlastníctva odporcu sa prikazujú aktíva pod bod. I, 1.2 aj pasíva pod bod. II, 1.2 a v danom konaní bol odporca 1/ zaviazaný na zaplatenie dlhu voči navrhovateľovi. Súd prvého stupňa uvedenú skutočnosť síce uviedol na str. 6 svojho rozhodnutia, avšak žiadnym spôsobom sa v tomto rozhodnutí nevyporiadal s námietkou, ktorá bola uvedená z jej strany a teda, že ide o prekážku veci rozhodnutej. Vo svojom odvolaní taktiež žiadala priznať náhradu trov prvostupňového konania tak, ako si ich písomne uplatnila a taktiež si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

K odvolaniu odporkyne 2/ zaslal písomné vyjadrenie navrhovateľ, v ktorom uviedol, že žiada rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť, nakoľko odvolanie odporkyne 2/ nie je dôvodné. V tejto

súvislosti navrhovateľ uviedol, že predložené uznesenie Okresného súdu Senica sp. zn. 11C/207/2009 zo dňa 11.01.2011 nemá vplyv na trvanie záväzku navrhovateľa titulom uzavretej zmluvy o splátkovom úvere č. 0252908568 voči obom žalovaným, keď poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR z 3. februára 1972 sp. zn. Cpj 86/1971, R42/1972, v ktorom sa uvádza, že pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom a vznikli za jeho trvania ich vyporiadanie sa týka vzťahu medzi manželmi a nezasahuje do práv a povinností tretích osôb, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a ktorým zostávajú nedotknuté všetky práva a námietky vrátane námietky premlčania. Navrhovateľ uviedol, že súd prvého stupňa sa dostatočne vysporiadal s námietkou odporkyne 2/ a v danom prípade rozhodnutie Okresného súdu Senica sp. zn. 11C/207/2009 zo dňa 11.01.2011 netvorí prekážku veci rozhodnutej, keď v rozsudku je konštatované, že zmluvu o úvere uzatvárali ako odporcovia 1/ a 2/ ako spoludlžníci a ich prípadná dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov hoci je schválená súdom nemá voči navrhovateľovi ako tretej osobe žiadne právne účinky, nakoľko by potom rovnako musel byť i účastníkom konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na základe uvedeného preto navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne 2/ nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 11C/20/2013 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporcov 1/ a 2/ zaplata sumy 4.357,49 eur s dlžným úrokom vyčísleným ku dňu 03.07.2012 vo výške 27,02 eur, dlžným úrokom z omeškania vyčísleným ku dňu 03.07.2012 vo výške 1.146,48 eur, s 11,75 % úrokom ročne zo sumy 4.357,49 eur od 04.07.2012 do zaplata, 8 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.357,49 eur od 04.07.2012 do zaplata, poplatkov vo výške 2,99 eur a náhradu trov konania .

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bola odporkyňa 2/ zaviazaná spoločne a nerozdielne spolu s odporcom 1/ zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.625,45 eur, 11,75 % riadny úrok ročne zo sumy 2.625,45 eur od 21.9.2009 do zaplata, 8 % úrok z omeškania ročne zo sumy 2.625,45 eur od 21.9.2009 do zaplata, poplatky 2,99 eur a závislý výrok o náhrade trov konania.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0252908568 vyplýva, že dňa 21.09.2006 došlo medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporcami 1/ a 2/ ako dlžníkmi k uzatvoreniu zmluvného vzťahu, na základe ktorého navrhovateľ poskytol odporcovi 1/ a 2/ splátkový úver vo výške 4.979,08 eur, ktorý sa odporcovia 1/ a 2/ zaviazali navrhovateľovi splácať za podmienok dohodnutých v zmluve a to aj spolu s úrokmi v pravidelných mesačných splátkach vždy do 20.dňa toho ktorého mesiaca vo výške 114,15 eur od 20.10.2006 do 20.08.2011. Z uznesenia Okresného súdu Senica 11C/207/2009-53 zo dňa 11. januára 2011 vyplýva, že súd schválil súdny zmier účastníkov konania, v ktorom okrem iného určil, že zostatok úveru Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava, č. XXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom ku dňu 01.07.2008 na istine 3.544,68 eur a na riadnom úroku 1,16 eur sa prikazuje do vlastníctva odporcu - T. X.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.01.2011.

Podľa ust. § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo nemôže sa prejednávať znova.

V zmysle tejto prekážky nemôže sa vo veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo rozhodnúť znova. Výklad pojmu „ tá istá vec “ je pomerne jednotný v tom zmysle, že musí ísť o tých istých účastníkov a ten istý predmet konania (tzn. že ide o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu, medzi totožnými účastníkmi konania - nie je pri tom rozhodujúce, či pôvodní účastníci vystupujú v pôvodných procesných postaveniach). Ak sa teda konanie netýka tých istých subjektov, nemožno hovoriť o prekážke právoplatne rozhodnutej veci a výrok právoplatného rozhodnutia súdu nie je v tomto prípade záväzný pre súd, ktorý prejednáva inú právnu vec.

Na základe uvedeného je odvolací súd toho názoru, že správny bol postup súdu prvého stupňa, keď dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru, že návrh navrhovateľa na zaplatenie priznanej pohľadávky vo vzťahu odporcom 1/ a 2/ je dôvodný. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že rozhodnutie Okresného súdu Senica vedené pod sp. zn. 11C/207/2009, v ktorom konaní došlo k schváleniu súdneho zmiernu o vypořádání BSM odporcov dňa 11.01.2011 netvorí prekážku v rozhodnutej veci vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľa v tomto konaní. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom vysloveným zo strany navrhovateľa a to aj v súvislosti s poukazom na rozhodnutie R42/1972, že vypořádání aktív a pasív v rámci bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa je len medzi bývalými manželmi a teda medzi odporcami 1/ a 2/, ale nemá žiaden právny účinok vo vzťahu k tretím osobám, a teda aj k navrhovateľovi.

Podľa ust. § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci (bez ohľadu na to, či sa vybavovala bežná vec alebo „ ostatná“, teda nie je bežná vec) sú obidvaja manželia voči tretím osobám oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne, t. j. solidárne. Môže ísť o aktívnu alebo pasívnu solidaritu vyplývajúcu zo zákona. Napr. peňažný dlh vyplývajúci zo spoločnej veci je každý z manželov povinný zaplatiť v celej výške a veriteľ je oprávnený celý dlh vymáhať od ktoréhokoľvek z manželov oddelene alebo spoločne. Ak jeho pohľadávku uspokojí jeden z manželov došlo pokiaľ ide o druhého manžela k zániku pohľadávky splnením.

Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že pohľadávka navrhovateľa vznikla za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorá pohľadávka po jeho zániku bola vypořádaná len medzi manželmi t.j. medzi odporcom 1/ a 2/ tým spôsobom, že bola prikázaná do vlastníctva odporcu 1/ a teda tomu bola uložená povinnosť zaplatiť dlh voči navrhovateľovi, ale to len v rámci vypořádání medzi odporcom 1/ a odporcom 2/. Z ust. § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka ale vyplýva, že odporcovia 1/ a 2/ sú vo vzťahu k navrhovateľovi zviazaní solidárne t. j. navrhovateľ má právo od ktoréhokoľvek z dlžníkov t.j. odporcov 1/ a 2/ si žalovanú pohľadávku v súdnom konaní uplatniť a následne ju aj v rámci exekúcie vymáhať. Predmetné rozhodnutie Okresného súdu Senica o vzájomnom vypořádání BSM a teda medzi odporcami 1/ a 2/ má ten právny účinok, že v prípade, ak si navrhovateľ uspokojí svoju žalovanú pohľadávku len vo vzťahu k odporcovi 2/, tak táto má následne právo si následne uplatniť výšku splneného dlhu voči odporcovi 1/ a to titulom bezdôvodného obohatenia, nakoľko plnila za niekoho, kto mal plniť v zmysle uznesenia Okresného súdu Senica.

Súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že v danej veci rozhodnutím Okresného súdu Senica 11C/207/2009 z 11.01.2011 nedošlo k vydaniu rozhodnutia, ktoré by vo vzťahu k prejednáwanej veci tvorilo prekážku právoplatne rozhodnutej veci, nakoľko nejde o totožnú vec.

Vzhľadom na uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne priznanú pohľadávku rozhodol vecne správne a preto odvolací súd v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k odporcovi 2/ potvrdil, keď tento správne rozhodol i o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a taktiež mu nevyplývajú zo spisu.

Uvedené rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.